

PRÆSENTATIO SANCTÆ VIRGINIS
IN TEMPLO.
MONITUM.

Vanquam Mysterium hoc, quod nobis in mentem revocat factum, quod non admodum insigne videtur, neque satis amplius argumentum ad Sermonem integrum habendum; nihilominus si animum advertimus ad oblationem Deo factam a parentibus hujus Virginis, qui nihil spissis in terris erat antiquis, vel ad generationem pueri batus constitutum, que negligens sanguinis, naturaque illicis, incredibili ardore se deo servitio devoles; vel ad virginitatem votum, quod afflatus Cœlesti omnium prima monutus Deo tunc temporis presertim, quo Mysterium flexiliter confabatur opprobrium, vel ad ceteras actiones adeo admirabiles in pueris, adeoque gloriosas ipsi Deo, seu tandem ad moralen disciplinam, atque tot documenta, virtutum exempla, que hinc possunt huius; si ad hoc, inquit, omnia adverterimus animum, inveniens fortasse hoc recentendum esse inter superiora argumenta, de quibus verba facere valentur.

Quoniamque, licet insimulandi minime sint, qui se ex hoc Mysterio occasionem dimitat arripient loquendi de utilitate se de devotio teneri unguiculis. Deo, vel de suavitate que in Dei servitio gaudet, vel de alia quamvis morali veritate, que ad hoc argumentum aliquo modo referatur: credo tamen opera pretium est mentem sequi Ecclesiæ, qua est Sermonem habendi in laudem, & gloriam illius, que se offert Templo, ut se se disponat ad hoc, ut dilectionem se prebeat Dei Matrem, & colendi primum, & publicum actum, quem in Domini famulatu pergit, cuius exemplum pharum conferre potest ad doctrinam, atque nostram edificationem.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Sermonum Synopsis hujus argumenti.

Quam pulcri sunt gressus sui filia Principis. *Cant. 7. Hic Textus est fatus naturalis applicabilis Mariæ qui hoc die se prefant in Templo, ubi ostendere possumus: 1. Illam se de devotio atrium culti tamquam victimam, qui agnoscit Dei cui omnipotenter ejusque supremum in se, & in omnes creaturas dominum. 2. Illam se prefant tamquam humilem ancillam, ut profiteatur se cœte omnibus divining providentie decretis ostenteratur. 3. Tamquam animam, qui tota effe yuli Dei quatenus Sponsam illius, quemadmodum Deus se totum illi tradidit, quin tamen præfatum dignitatem Sponsæ Spiritus sancti, ad quam reipsa est aliquando attollenda: *Dilectus manus, & ego illi. Hi sunt gressus hujus Filia Principis, qui locum præbent cum admiratione exclamandi; Quam pulcri sunt gressus sui Filia Principis!**

Quod pertinet ad primum Punctum, quod in eo postum est, quod Maria offensus se Templo servitio, & altarium cultui, offerit Deo quatenus victimam immolatam supremo Dei imperio, ut profiteatur supremum illius dominum in animam, corpus, omnipotens Elætianum suum; Sancta hac Virgo a prima vita sua articulo rationis usum fuerat adpta; scilicet se non communia via in Mundum ingredians; respexit supernaturalibus donis poëndat in eminenti gradu Fidem, Spem, Caritatem; non ignorabat accessus tempus, qui Mellis a Propheticis promulgas in terram venturus erat, quin tamen sciret se illius Matrem futuram; & dignitatem hominis Dei mereri, ut omnes Creaturae, te pro illius gloria immolarent. Hæc illa cognoscens, plena his divinis luminibus, in antecedium offert se Deo Majestatis tamquam victimam in illius honorem consummandam. Itaque licet infanti adhuc erat, convertit primos cordis sui, quam fecit Deus, ut esset illi velut Sponsa per purissimum Caritatem, fuit ab solutissima primi Mandati perfecio; Diliges Deum ex toto corde tuo, ex tua anima, omnibus viribus tuis. Hoc ipso momento Virginitas votum nuncupavit, cum ceteræ Mulieres appeterent gloriam Maternitatis Mellis per conjugi fecunditatem. Maria Conflata, puritatis vexillum attollit; fæmet alligat Deo recentibus vinculis nunquam infringendis. Hæc est consecratio, quam Sancta Virgo facit sui ipsius ipsa die figuratio Presentationis in Templo.

hoc Mysterio nanciscimus tres personas, que oculos nostros figere posunt; & quarum rationes, & variæ adspicimus pro Dei servitio efficere posunt partitionem hujus Mysterii propriam.

Prima: Deus est Mariam vocans ad statum, & Vitæ genus, quod ipsam ad altiorum perfectionem adducit, mente immitente illi relinquendi paternam domum, ut teneris virgine fœtus annos traducat serviens Deo in templo suo, ex quo factum illius, ut ipsa sedisponat ac prepararet Dei de fæmet consiliis exequendi.

Altera persona Mysterii hujus particeps est Joachim, & Anna, qui pro una tantum persona fuit habendi; quoniam uterque consentit in idem consilium conferrandi Filiam suam servitio Dei, privando fæmet objecto consolationis sue, & spe sue familie.

Tertia est ipsa Virgo, que tenella adhuc erat prefecit animalum admirabilem, & fidelitatem que exemplo est se posse universo Mundo submissione Voluntati Dei, & obedientiæ habentibus in nos auctoritatem.

Hoc argumentum locum præbet preclaræ de Providentia divina doctrina, seu particuli erga Mariam consequenter ad electionem a Deo factam illius, tribuendo media aptissima, & utilissima ad id adimplendum; seu generali erga omnes homines per pia studia, que illis inspirat vere quidem diversa, sed omnia ad majorem gloriam suam, & coram salutem coordinata.

Sibi ostupescit Mariam tertium annum agentem se se in Templo obtulisse, ut se Deo consecraret, cogitare Sanctam hanc puellam immunem esse ab altarium infirmariibus; ab ipso ortus sui primordio purissimis replicatam fuisse luminibus Celi, & fortasse mirabilimini illam usque in hanc diuinitatem Sacrae Sollempnis, quod suinet ipsius Deo facit: Profecto cum Sanctus Paulus Apostolus afferat: *Jesum Christum obtulisse se Patri ex eo momento, quo in Principiis verba non esse miscenda, & mora obedientiæ me-*

Paragraphus I.

55

Mundum ingressus est: *Ingenitus Mundum... festigans nullus, soror autem apostoli mihi, tunc dixi: ecce venio; ita Maria hodierna die infrauersa dumtaxat Sacrificium, quod obulerat Deo ex ipso fuz creationis articulo: Sed quia se devolet servitio Dei in templo ejus, in Domini domum pedem inferre non vult, nisi manibus plenis holocaustorum. Inveho in domum tuam in holocaustis. In hoc autem Mariae Sacrificio tria animadiverto, que illius praefatam commandant.*

1. Devotus se Deo dilucido, & a teneris unguiculis.
2. Devotus se Deo fine ultra exceptione, & partitione, sequitur totum illius esse vult.
3. Devotus se Deo in æternum.

Devovens se Deo dilucido, damat Fidelium ignaviam, qui Deo tribuant Mundi repulsam, & vita in sceleribus attrite reliquias; devovens se plene Deo, Fidelium damat infidelitatem, qui non nisi ex parte, & cum exceptione convertuntur; devovens se Deo constanter, redarguit Fidelium mobilium inconstitiam, qui revertuntur ad placita Mundi, quem reliquerant, Evangelicis adhæsuri. *Hoc est parsitio ex speciminiis Panegyricorum desumpta, que quidam enigmarit est, sed magis naturalis, & Morali disciplina accommodata.*

1. Triplex vita genuit materia sacrifici, quod obtulit Maria Deo ipsa sua Presentationis die. 1. Vita civilis; 2. Vita naturalis; 3. Vita rationalis. Vita civilis in societate constitutæ, & in commercio quod habent potest cum Mondo. Vita naturalis constitutæ in afflictionibus, que contrahuntur in Mondo. Vita rationalis constitutæ in aliis nostris libertatis, secundum desideria, & cordis nostri fluctuia. Sed Maria unica oblatione sacrificat.

1. Spem omnem quam habere potest ex parte Mundi, cum omnibus suis Nativitatibus privilegiis animi simul & corporis; illis abrenuntiat separans se ab omnibus commerciis confangineorum, & affinium suorum, ut iugato Mondo vivat, & uni Deo placeat.

2. Sacrificat vitam naturalem, ad quam non fecus ac ceteri jus habebat, idque per votum Virginitatis quod omnium prima tunc temporis votum, quo spes videndi Messiam ex sua ortu progenie, contemptibilis efficiebat eam, quicunque filios non parerent.

3. Suum immolat libetatem, & rationalem vitam, que omnium propria est, per magnum hoc sacrificium constitutum supremum Dei Dominum in se, ut rebus in omnibus illius parcat imperio, divinæque ejus voluntatis se præbeat consonem.

V. Cum principium Mysterii, quod hodierna die celebrat Ecclesia, argumentum sit devotionis, & confraterrationis, quam sui ipsius facit Servitio Domini in Templo Maria, non nisi causa quidam Sancti Patres Mysterium hoc appellarent, fustum liberalitatis, & gratitudinis Sanctæ Virginis erga Deum propera dona, gratias, favores, & beneficia, quibus illam præverat ex eo momento, quo vitam receperat. Immortem igitur, Fideles, in hoc insigni prototypo Religiosi, & pietatis, quem hodie nobis proponit Ecclesia; ne recipiamus talum munerus materialium, sed devotionem, que illud commendat, & meritum auget. His adspicimus duplicitem nos docet Veritatem, que Elogii sui argumentum, & partem efficient.

Prima est; post Jesum Christum nunquam munus adeo preciosum, neque sacrificium adeo acceptum Domino oblatum sicut.

Altera; neminem obtulisse Deo donum adeo gratiore, liberaliter, & generose. Donum, vel modum, quo illud obtulit Maria, id est, quod vobis in Mariæ exemplo agredior representare.

Ad priorem partem probandum, fatus est ostendere post donum, & Sacrificium Hominis-Dei, nihil majus vel spectabilius in Mondo esse, neque tale, ut comparari valeat gratia, meritum, & virtute cum dono, quod offert Maria, offensum fæmet in hoc Mysterio.

Pro parte altera ostendendum est, quo devotionis, & gratiæ animi fæmet, que intentione, quo tempore, & loco fæmet offert fæmet.

VI. Ars donandi non ita facilis est, ut existimat. Plures requirunt conditiones, que vetant, ne usus sit Mondo universalis communis. Satis non est habere cor liberale, & prouum in Magnificientiam; non fatus est habere donandifacultatem, nec re ipsa donare; oportet etiam, donec quod sit, vel fieri vult, hujusmodi esse, ut cedere possit in eorum utilitatem, quibus donatur. Quod fieri nequit, nisi donum sit spectabile, vel per se, vel per meritum donantis, vel faltem per inopiam, & necessitatem recipientis. Res, que datur, spectabilis esse debet per se, & aliquid habere excellentiam, que illam extrahat ex clausis rerum vulgarium; munera quippe sunt indicia spiritus, vel amoris testimonia. Non est autem honestum alicui deferre, ubi cum illo promiscue & sine ullâ prælatio significatione agimus; & profecto magna non est amicitia, cum ea dantur, que nauci sunt. Verum est, nonnunquam dantis qualitatem supplere pretio rei datur, eamque præiosam efficiere: Verum est nonnunquam egistatem, & utilitatem qui-

budam in occasionibus, materia defectum librare; sed tandem cum omnes simul tres haec conditions concurrant in munere, illudque vere spectabile fit per se, per qualitatem donantis, & per utilitatem accipientis; tunc vere munus pretiosum est, & alicui potest illum cum omni sensu estimationis, gracie animi exceptumiri. Enigmarit tres qualitates collectæ admirabili modo in oblatione, quam Sancta Virgo Deo facit in Templo Jerusalæm.

1. Quid dici potest honorificentius ad manus hoc commendandum, cum dicimus, ipsam suimet ipsius doquum offerre? Hoc Maria Nomen nonne Nomen et persona prouferetur admirabilis, & augustissima? &c. Hoc est opus eximium Sapientia, potentia, & bonitatis Dei; gracie miraculum, ac thesaurus divinitatis &c.

2. Quod alteram munieris conditionem, ut acceptum fiat, utile, vel necessarium esse debet recipienti. Nonne dici potest, cum Pater Eternus suam communicare vellet secunditudinem, illam tuis creaturam apicem Maria? & cum Verbum æternum sibi Matrem eligere vellet, neminem inventum est Maria digniorum? Et cum veller Spiritus sanctus formare Hominem-Deum, hunc fecisse per Matrem, ejusque consentum?

3. Donum hoc spectabile est etiam habita donantis ratione, quandoquidem ipsa Virgo & donum est, & donatrix.

PARAGRAPHUS ALTER.

Fonter, unde hauriri posse copia ad propositas Sermonum partitiones exornandas, & Autores de hoc arguento agentes.

Sancius Germanus Patriarcha Constantinopolitanus eloquenter describit Sanctam Virginem in Templum in trebus. Sancti Patrocinii. Oras. 2.

Sanctus Hieronymus in Epist. ad Heliodorum fuisse recenter pietatis exercitia Virginis hujus in hac Sancta Cœlitidine.

Sanctus Ambrosius hoc ipsum peragit lib. 2. de Virginibus.

Sanctus Augustinus lib. de Sancta Virginitate cap. 4. allocutus, Virginem votum emulisti Virginitatis.

Sanctus Gregorius Nyssenus orat. de Nativ. Virginis, hoc ipsum testatur.

Sanctus Chrysostomus homil. 3. de fide Anna, sub allegoria describit Virginis Presentationem.

Sanctus Joannes Damascenus, qui præ ceteris fuisse scriptus, describit quomodo illa viveret in Templo, l. 3. de orthodoxia. 14.

Georgii Metropolita Nicomediensis in Sanctissima Dei Par praæsentatione orationes tres. Tome 8. Bibliotheca Patriorum Concionum.

Sanctus Bernardus homil. 4. super missus est loquitur de votu Virginitatis, quod nuncupavit in Templo.

Sanctus Anselmus lib. de Excellentia Virginis cap. 4. hoc ipsum perhibet testimoniun.

Sanctus Bonaventura in Opulculo, quod edidit de Vita Iesu Christi, loquitur de precibus, quas, Sancta Virgo fundebat in Templo, dum in eo secessu permanebat.

Origenes in cap. 13. Mart. palam verba facit de voto, quod Templo praæsentata nuncupavit.

Beda Lue. I. Item homil. de Incarnatione. & serm. 4. de Assumptione.

Arnoldus Abbas in Laudibus Beatae Virginis.

Petrus Blefensis serm. 28.

Hugo a Sancto Victore lib. de perpetua Virginitate Sancte Maria cap. 1. sub finem.

Sanctus Ildephonsus Serm. 5. de Assumptione.

Suarez vero 2. de Mysteriis quasi. 29. disput. 7.

Franciscus Turiensis, qui hanc festivitatem fuit in Templo, dum in eo secessu permanebat.

Canisius lib. 2. de Delpara Virginis cap. 12. plures narrat circumstantias recessus Sanctæ Virginis in Templo.

Pater Theophilus Renaud tomo 7. cui titulus Marialis, fidei Virginis Praæsentatione in Templo, & voto Virginis verba facit.

Liber, qui inscribitur, sermones prædicabiles in Litaniis Lauretanis tomo 2. discursu 204.

Pater Poirier tract. 4. cap. 8. de triplice corona loquitur de hujus festivitate initiatione.

Pater de Argentino Capuccinus, in Magnalibus Virginis Collatione 8. articulo 2.

Pater a Poate, parte 2. Meditationum Vite Domini Nostræ ulque ad incarnationem, puncto tertio.

Pater Hainewe eximiam habet de Praæsentatione Virginis Meditationem sub finem partis 4. pro die 21. Novembris.

Pater Novet in Vita Iesu Christi in Sanctis suis tres habet Meditationes hujus argumenti, in quarum novissima agit de votorum inflatione, que fit in pluribus dominibus religiosis.

Pater Gentilis in libro, cui titulus Virginum Soliloquio, Conscientia meditatione prima pro die secunda.

Pater Nepveu in Christianis Confederationibus, tomo 4. Pater

Afectio
allique.

rum Dei Virginum obulsi. Ildephonfus fer. 5. de Asum-

ptione. *Maria prima inter famas glorioſimam Deo Virginitatis mu-*

nus obulsi. Idem ibidem.

Oportebat Virginem, non in Sanctis Saturorum Tabernaculis, sed in ipso Calo Celi, in prima aera educari eam, que libe-

lata puritas antecellebat. Gregorius Nicomedensis in Orat-

de Praefat. Virginis.

Omnis virginitatis habituaculum facta est, cum ab omni seculari

vita, & carnali concupiscentia mentens abdixisset; & si Virgi-

nicum animum simul, & corpus conseruare, ut decebat eam,

qua in fin Dei susceptra erat. Sanctus Joann. Damascenus

I. 4. de fide orthodoxa.

Virginum exillifera, & Virginitatis Magistra. Ambro. lib.

de infinit. Virg.

Gloria Virginum. In Liturgia Sancti Jacobi.

Corona Virginum Maria. Sanctus Ephrem Orat. de Dei-

paria.

Princeps virginitatis. Epiphanius hæres 78.

Faſtigium omnium Virginum. Sanctus Ildephonfus, ferm. de

Aflumpt.

Exemplum perfecta Virginitatis. Idem ferm. 3.

Virginitatis rhabourni. Joann. Damascen. Orat. I. de Na-

tivitate Virginis.

Mater Virginitatis. Sanctus Anselmus lib. de Excell. Bea-

te Virginis c. ultimo.

Virginum primicerio. Bernardus tract. de Passione Do-

mini.

Virginum signifera, & decus Virginis pudicitie. Sanctus Bo-

naventura in Litanis.

PARAGRAPHUS V.

Quid ex Theologia deponi posse in hoc argumento.

Quid se confutando apud Judos, seu peculiaris in-

Spiratio parentum Beata Virginis, seu interius illicium

gratia in Maria, verusquam est traditio Sanctorum Pa-

tronum Sententia probata, Sanctum hanc generosamque Vir-

gunculum Templo fuisse presentatum, ut offeretur, & omni-

coconferetur Domino, eamque traditam fuisse in manu

Sacerdotum legis, ut cum aliis adolescentibus teorim

educaretur, sed pro Templo, ubi vacabam operibus

sexus sui reliquam temporis partem impendentes in preci-

bis, & pietatis exercitationibus, & partem in Sacerdotum

Quare S. Virgo præ-

tentavis fe-

re obulsi Deo

omnes suas?

Doboreto-

sunt tunc

Mariam per

affatus Spir-

itus petui

virginitatis voto.

Hoc Sententia est

Sancti Augu-

stini, Sancti Bernardi, Sancti Thomæ, omniumque Docto-

ris vocum

etiam, qui de re scripere.

Inauditi hujus auctor Con-

silii proculdubio fuit Spiritus sanctus;

sed illud ipsa ad-

mirabilis cum devotione, & fervore executa est;

cum enim

Deum omnibus

viribus suis diligenter;

nihil illi opatus

erat, quam illi placere, & omnium maxime reveratur mo-

lestam necessitatem, qua conjuges amorem suum partiri te-

nentur.

Præterea, cum scire illa, Virginitatem majoris

esse meritum, cum novetur, quam sine illa vota obliga-

tione fervatur, præter initium illius servanda Confusum,

volutum etiam explicite illam vovere; nam ex dubios per-

ficiis semper eligebat perfectius, tutius, ac Deo suo glo-

riodius. Tunc adimpleret fuerunt in illo hac Spiritus sancti

verba, a quo iam tamquam Sponsa habebatur: Horus con-

clusus soror mea, borus contulisti. (Cantic. 4.) Bis dixit illi,

borus contulisti, quia ipsa aque erat pura corpore, & ani-

ma, atque ut in tuto poneret illius puritatem, circumfe-

pit illam voto suo, tamquam clausum, cui vim inferre

minime posset immundus spiritus; atque ut illam melius

tuereatur, adiectum etiam facilius, humiliatus videlicet,

modestiam, silentium, & sobrietatem. Sanctus Augustinus,

& Pares post illum, atque Theologi probatur Sanctam

Virginem hoc votum nuncupare, quin tamen ipsum indi-

genter tempus Præsentationis ejus in Templo, proferant ref-

ponendum ad ipsa redditum Angelo nuntianti, illam In-

carnati Verbi Matrem futuram: Quomodo fieri potest, quoniam

vixit non cognovit? (Loc. 1.) Representavit votum, quod fecerat; aliquid tam follicio minima qualiteret, quoniam

domini perfici Mysterium, quod nondum intellegebat.

Confundit voluntas servanda temperitatem, & corporis

sui integratorem, in quo constituit in Divo Thoma Vir-

ginatitatis essentia, fuit Virtus Marie per excelliam, que

efficit, ut Ecclesia illam Regnum Virginum vocet; quia ha-

ccomunum prima votum hoc nuncupaverat; quod ante ipsam

non alia vorerat. Aliz quidam ante ipsam habere posse-

rum hanc voluntatem Virginitatem servandi, non fecus ac-

Propheta Elias, Elifaz, Hieremias, Daniel; sed nulla ante-

re officia impugnare, alias qui-

dam huius Mysterii Veritatem

impugnare, alias qui-

circumstan-

cijs huius Mysterii

ipsa est Iesus Christus, verum Templum Divinitatis, in quo omnes insit fumus, incorporati, & per baptismum sanctificati. Intaenamus ergo, sicut Maria, & cum illa sollemnam professionem, per quam nosmet devovimus, & consecravimus Deo in Baptismo, ut loquitur Tridentinae Synodi Catechismus, & prebamus ostentis fideles primi-
tivo, essentiali, praecipuo, & omnium maximo, secundum
Sancti Augustini verba, nunquam declinantes ab ea fideli-
tate, cum qua Maria perficuta est tempore officii sua con-
secrationis. *Idem.*

Que cecitas est differere in tempore suan Deo confera-
re etatem operiemini, nonne vobis metuendum est,
ut opia ma confilia vestra retardarentur, ne jugum J. C. vo-
bis nimis difficile videatur, & illud ferre detrecteis?
Facio ergo quod vobis Propheta fudet, & priuuscum cu-
piditate vestra, qua adhuc spina sunt, in rubeta conver-
tantur: *Eius quare spinae non intelligentiam habent*, (*¶7. 37.*)
illas convellite, & parvulos angues ad petram allidite:
Bonum qui tenet, & collidit parvulos ad petram. (*¶1. 136.*)
Auctor sermonum in omnia argumenta. Tercio.

Cam præcipuum Mysterii, quod Ecclesia celebat hac die, argumentum, sit sacrificium, quod suum obulit Dominus, non ubi per statum potuit, & a teneris ipsis unguiculis, immorentr Fideles in hoc exemplo pietatis, & religio-

Cum præcipuum Mysterium, quod Ecclesia celebrat hac die, argumentum, sibi sacrificium, quod suum oblitus Domino, ubi per aratum ponit, & a teneris ipsis unguliculis, immorenatur Fideles in hoc exemplo pietatis, & religiosi, quod illa nobis supeditat, si ita beati laetumus, ut illud imitemur. Hoc unum documentum, quod nobis præberet, effundet se in omnes vita nostra: actiones, & nobis aperit viam non tuorem solum, verum etiam faviorem, ac faciliorum, ut ad eternam perveniamus beatitudinem; & unicuius huius gradus adducat nos in statum erudiendi nosmet de officiis nostris, quæ necessario nobis sunt obvenda, ut salutem nostram operemur. Hoc est ad Mariæ Exemplum dilucido servire Deo: sed huc! quantum requiretur temporis spatium, ut hoc persuaderemus illis qui sunt in statu proficiunt ex hoc exemplo, quod illis præbet Maria; erga illos vero qui, atque sunt proveriores, quam valida requirentur argumenta ad persuadandam temporis durationem impensis extra tanti hujus Domini servitutem! Etenim ex quo Christiani sumus, postulamus ignorare, nos in mundo esse, ut ibi serviamus Deo, videlicet, ut illum cognoscamus, amemus, colamus, quodquidem ad finem hunc vitam recipimus? Sed adderemus postulum, nos quam cito obliviscimur; & moras nesciendo alios nunquam incipere, alios incipere, velle, cum tempus praeterit, & alios tunc tandem incipere postquam Mundo servierunt; cum tandem se apud omnes, in contemptu esse

zgo ferentes, quare apud Deum illum honorem, & **extimationem**, quam in seculo inventore non poterant; cum Maria Domini jugum portaverit ab extrema pueritia. **Auctor** sermonum in **envia Ethica Christiana argumenta**, **et** **seunda Mysterium.**

Tres Maria Confessiones. Triplex invenio Dei ad creaturas illas relationem, rationem Magnitudinis, & potentie; rationem providentie, & consilii; rationem amoris, & bonitatis. Magnitudo ejus postulat ex nobis sensum nostrorum Sacramentorum, ut supremum illius imperium proficemur; Ejus Providentia quae ex nobis mentum nostrum submitionem, ut sapientiam illius admiremur; boatus vero flagitat nostri cordis obsequia, ut illud amori illius confecremus. Verum si quis unquam agnivit tria hac divinitatis attributa, & triplicem hunc illi tribuit honorem una tantum actione, nomine fatendum est, hac dictam extitile Mariam in consecratione, quam hoederna die fecit essentia sua coram altarisibus? Nonne verum est illam docere se praesentare tamquam viettimam profitemen, se omnia debore Deo, se velle omnia propter Deum impendere, Se paratam esse ad redendum in nihilum suum, ut honorem tribuat Supremo Dei potestati, ac se in abysso sua humilitatis contineat? Reipositum humiliatum Ancilla sua. (Luc. 2.) Maria hodie se praesentat tamquam Domini Ancillam, ut illi obediat in omnibus, ut sequatur omnes circumstantias, in quibus dividiae placebit Providentia illam collocare, offerens voluntatem jam paratam ad omnia; & illi dicens non fecus ac David: Paratum cum meum, Deus, paratum cor meum. (Psl. 50.) Anima mea non submisa eris Deo tuo, quoniam ipse est filius tua via? Nonne Deo subiecta erit anima mea; ab ipsa factus es tu. (Psal. 61.) Illa fesse praesentat figuram Domini Spompan, totam illius, sicut ipse ejusdem torus est: Dilectus mous mibi, & ego illi. (Cam. 2.) Sermo Mavscriptus.

Nomines et
dericati
fecisse Deo
necum Deo
ut Maria...
Gloriosus Virginis, ex qua summissum exemplum alacritatis,
qua nosmet Deo devovimus, nihil erat metuendum a cupiditatibus suis, que perfectissime subiecta erant rationi, ita ut nulli ex ea parte obices tibi essent separandi; sed dilucido Deo conferata, quin ilam lui morentur affectus. Sed quod ipsa peculari privilegio affecta est, nobis est virtute comparandum. Subiecte debemus nostras cupiditates, nonmet a teneris ungualibus Domino praefalentibus, ut illa, ad pravertendam lasciviam et vanitatem, & prohibendum, ne affectum nostrorum; malitiaque exempli torrentis nos trahat, ubi primum cordis, nostri imperium obtinerint. Sequatur igitur, quod nobis hodie offertur, exemplum: Maria enim te praetentans Templo ab ipsa puerita, fit templum vivens, ubi Spiritus Sanctus mandationem suam constituit, ibi invenerunt, & illuc pacem inferens, quoniam Maria cor erat tranquillum, & cupiditates ejus subiecta. Vos eadem a Deo gratiam obtinebitis, si deideritis illi primicias cordis vestris, & illum introduceritis, antequam locum probateis ejus inimico. Ibi tamquam fortis armatus sedem suam figer, neque illum contatorum pedem inferi patueret. Sed si proventio-

三
三
三
三

Locutae est Virgines, quo deinceps fuerunt, eruanque usque ad facultorū consummationem, modum perfecte sepe rovendi Dō, scēne supra fēsus sui fragilitatem extollentes, imitanti puritatē Angelorum, qui meti spiritus fuit, ornante virtutē superandi. Ex Autoro recensio.

Maria cum interna humilitate externam conjungens monachum, sibi nec abscondita, hominibus ignota, in Dei misericordia reniens fit exemplar Christiane Justitiae, quae sit in meritorum suorum ignoracione, in illis celatis tum in hominum oculis, cum in nostris, itaque illi uni appendens, qui illa ignorare non posset, & in grati animi nouamentum illi accepit reverendis, a cuius liberalitate profecta sunt; cum iam confiteat unam illam esse defereat testem meritorum nostrorum, qui coram futuris effidet. Ita nos docet Beata Virgo in Templo recessit, ad prefecit verandam gratiam nostrae regenerationis, que lecentia in libidine, virtus etiam in excessu, extrema senectus in pietate sit. Post hac ne vobis incedat admiratio, si in Baptismo ablutis recentes fortes contrahimus; in peccato nati, famuseo ideo cautiores? Imitamur vero Sanctam Virginem conceperam, natamque in innocencia? liberata a peccati periculis ab infante claudit corpus Mondo, ut illud appetat Deo, & quo magis impetrabilis est, eo diligenter peccati occasiones evitata; tempore vigilans, & vita suis attesta dicens vita solitariam, & mortificaram; nos vero peccatores effundamus corda nostra in ea omnia, quae in Mondo sunt periculostima, vi- taminorum, luxuriarum, luxuriarum ducatur? Idem.

Mirumne esse debet si Christiani gratiam tuerintur? Quo-
tam in omni licentia ducentes? Idem.

Mirumne ob eius mudi corruptione, cum quo
modo servari potest in tanta Mundi corruptione, cum quo
alio, nobis suppetit ratio, ut Mundi hujus simus, nisi si
Mundum diligimus? Quid videmus homines die in Man-
do, quod non factum de industria videatur, ut gratian
evertat? Gratia servarior potest in hujusmodi conver-
tationibus, ubi caritas ex tot locis offenditur? Servarior
potest tot inter ambages, ac dolos, ubi iustitia ambitio
ni sacrificatur? Servaturae inter vani placidi defiderit
illis, quibus innocenter placere non licet? Servaturae in
spectaculis in huic ipsius finem instituit ut confundentur
contra rationem affectus? Hacce et illias servanda ra-
tio, habere semper ob oculos illustria exempla ad qualis
bet flagitia exclauda? Pater Aurelianensis, in sermone de
Mariae Conceptione.

Memento, Domine, omnium obligationum, quas contraximus, cum praesentati fuimus in Baptismo, & Ecclesiis nos tuo nomine in suum gremium recepit. Hujs die Sollemnitas ciet in nobis augustissillius caremoniz memoriam fac, ut per Maria Merita omnia illius adimpleamus officia. Huius quoque saepe ab oculis statura peculiares conformatio-nes, quarum Maria Praesentatio nobis et vivens imago; tunc in oblatione, & in agone, & clavis deservientia.

Maria tertium agens annum sededit in Templum , ut fugiat hominum confortio , & cum Deo colloquatur . Speculum Calo dignum , ac terra , Angelis , & hominibus , videre tenellam Virginem tanta cum generofitate a parentibus fecerit , & consecrare se Deo , vacare pietatis solida in statu perfectionis ; & ea in atate , quae nugs definita videtur , abrenuntiare Mondo , antequam illum cognoverit , & fibi praecavere contra nequitiam , antequam illius jacula fuerit experita . Nos vero in iniuriae concepti , in sceleri nati , concupiscentia infirmati ; nos , qui gratiam in fragili vaseculo , quod , ut Apollotus inquit , ad singulos incurvus labefactari potest , tantum absit , ut a temeris ungulicis recessum queramus ad Baptismi gratiam tuendam , ut nosmet ab ipsis fere incububilis effundamus in Mundi commercium , in profana solititia , in peticuloflumis peccati occasiones ; qui Deo consecrumeremus confilia a nobis suscepimus , & palam , & clam decivebimus tibi , nunquid evanescant ? Praesta , ut illa instaurare valens misera coram te , & sub auspiciis Sancta Genitricis tua , nova cum fidelitate illi implausum . Virgo Sancta , qui diluculo jugum Domini futuinitus , & que temet lepe Doloris presentavisti tamquam puram , acceptamque in oculis ejus oblationem ; supple per intercessionem tuam quidquid de oblatione , quam nostrum facimus tibi , ac te praefatu Jēsu Christo Filio tuo , qui non rejicit quidquid talis Mater presentaverit illi . Si perficies etsi oculi , quibus aperta est cordium nostrorum obscuritas , ita aliquid in purum deprehendunt , quaso , impetra , ut illud elutat ad rabili cruce suo ; & gratia sua , que te destinavit , preparavit futuram Matrem Dei Redemptoris hominum , preparat nos ad colligentes per vita Sanctitatem fructu nostra Redempcionis . Auctor rebus .

**MYSTERIUM ANNUNTIATIONIS
SANTÆ VIRGINIS MARIAE.
M O N I T U M.**

IN Titulo Incarnationis Toto primo Mysteriorum Domini Nostri monuimus jam, Ecclesiam unam, eademque die duplex celebrare Mysterium; videlicet Eterni Verbi Incarnationem, & felix nuntium, quod Angelus ait illi Beata Virgini; illam delectam fuisse, ut Mater fieret Dei filii; & bac de causa fideli Ammuntationem festum hunc diem appellavisse. Quamvis autem duo hec Mysteria nequeant separari, possumus tamen, ut nosmet apteius confundat, ac Fidelium devotione erga Deciparam, sermonem habere de Matris Ammuntatione tamquam argumento a Filii Incarnatione distinsum; nam sicut in Incarnatione nonnulli indirecte verba sunt de divina Maternitate, & quantum necesse est, ut intelligatur Deum omninem factum sumendo corpus in utero illius; similiter in Ammuntatione, quamvis iota Mariae gloria, & Magnitudo officiast a Verbo divino, a quo ad incomparabilem hanc dignitatem evenita fuit; præsentim consideratur, quod arti-
ad Samgam Virginem, utpote quod alterum constitutum Mysterium a priori quodammodo separatum.

ad Sanctam Virginem, aperte que alterum continentiam Matriam a priori quodammodo perficiunt.
*Ad id percurriende sunt omnes Annuntiations circumstantiae; Dignitas Matris Dei, ad quam sublata est, Virtutes exi-
entes, quibus sepe ad divinam Maternitatem dispositus: explanatio, quam poscit, propositionis, que Dei nomine sibi man-
abatur; confessus, quem prebet, & effectus admirabilis inde profectus; fides, humilitas, & puritatis amor, quena-
tum in occasione praefest; tot Virtutes, quarum nobis prebet exempla: quapropter iudicium ferri pateat, sermones huius
regimenti futuram esse utilium, ac parem ad ciendam gratitudinem, & venerationem erga Dei Matrem.*

P A B A G R A P H U S P R I M U S.

Multiplex Sermonum Synopsis hujus auctoritatis.

*E*cce concipies in utero, & paries Filium. *Luc. I.* Angelicus opus erat verbis, Christiani, ad exprimendam dignitatem, atque altitudinem divinae Maternitatis, ad quam gloria Virgo in hoc Mysterio sublata est; di-
Hondry Bibl. Conc. Theol. de Myster. Tom. III.

gnitatem adeo sublimem, titulum honoris adeo praestantem, ut ceteræ prerogativa, ac privilegia, reliqua honoris, & distinctionis insignia, non sint nisi effectus illustris hujus qualitatis. Ita spiritus noster oppresus pondere tantæ glorie, attollit adeo non potest, ut Magnitudinem ejus concipiatur: verum ut aliquam falem illius adstrinximus ideam, secundum ea, que Angelus dixit verbis adeo paucis; supponendum est, si lubet, ac hoc, ut Maria, vere Dei Mater esset, tria omnia fuisse necessaria.